1. (2). Eu nu cunosc.

A.T. — Ar. A.T.

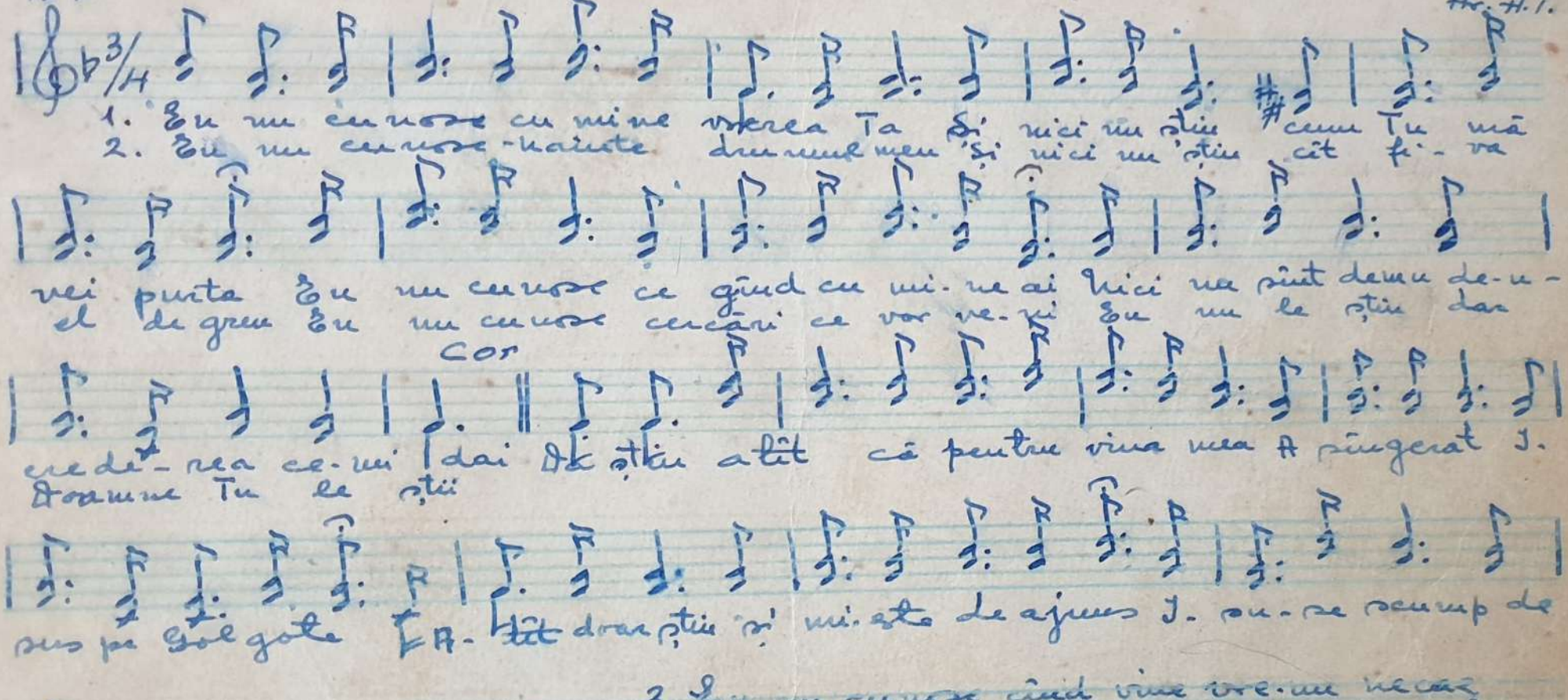

1. Eu nu cunosc cu mine vrerea Ta Și nici nu știu cum Tu mă
2. Eu nu cunosc-nainte drumul meu Și nici nu știu cît fi-va

vei purta Eu nu cunosc ce gînd cu mi-ne ai Nici nu sînt demu de-u-
el de greu Eu nu cunosc cercări ce vor ve-ni Eu nu le știu dar

Cor

crede-rea ce-mi dai Da știu atît că pentru vina mea A sîngerat I.
Doamne Tu le știi

sus pe Golgote A-tît doar știu și mi-este de ajuns I. su-se scump de

Tin-mă las condus.

3. Eu nu cunosc cînd vine vre-un necaz
Și nici nu știu ce-aduce-al zilei ceas
Eu nu cunosc cînd firul s-o sfîrși
Și nici nu știu cînd viața-oi părăsi.

4. Eu nu cunosc al vieții viitor
Și nici nu-l știu, dar sînt încrezător
Eu nu-l cunosc și nici nu-utreb de fel
Mi-ajunge-atît să știu că-l știe El.